

OPRZYKRZYĆ (5) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

inf oprzykrzyć (1). ◊ *praet* [1 *sg m* -m oprzykrzył.] ◊ 3 *pl m pers* oprzykrzyli (1). ◊ *con* 3 *sg m* by oprzykrzył (1). ◊ *part praet act* oprzykrzywszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Obrzydzić, omierzić [co komu] [w tym: sobie (3)] (5) : Skánderbeg aby mu oprzykrzył thę woynę/ zebrał się z nowu vderzył w nocy po kfiężycu na Tureckie woýłká *BielKron* 248; *RejPosWstaw* [143²]v; ípodziwáiąc się/ iż Wołofzy oprzykrzywłzy łobie frogie y Tyráńłkie pánowanie Stephánowo/ do niego mieli przyłtác *StryjKron* 672; *NiemObr* 80; *KlonWor ded* **2; [Bo íeft tego dośíc/ że Chrześćíanie oprzykrzywłzy łobie krzywdy y pychę turecką/ dáleko od gośćíncá się fádowię *BusLic* 8v; *ZbylPRozm* D4].

Synonimy: obrzydzić, ohydzić, omierzić.

Formacje współrdzenne cf PRZYKRZYĆ.

Cf **OPRZYKRZENIE**

TZ